

Слухачі Львівської МАН – учасники Школи з української культури

«Василь Стус як можливий діалог»

З 12 до 16 лютого 2019 року в Міжнародному центрі дитячої наукової творчості Національного центру «Мала академія наук України» (м. Київ) відбулася Школа з української культури «Василь Стус як можливий діалог». Троє учасників, а саме **Дарина Пилипчук, Софія Богач та Арсен Маковецький**, слухачі секції журналістики КЗ ЛОР «Львівська обласна Мала академія наук учнівської молоді», пройшли попередній відбір та були запрошені до участі.

Враженнями про своє перебування у Школі поділилась одна з учасниць – Софія Богач.

СТУС ЯК ЖИВИЙ ДІАЛОГ

Київ – місто мрій, місто неймовірної архітектури та щасливих людей. Коли ти отримуєш шанс на навчання в столиці, то його не можна втрачати.

Мені випала можливість побувати у Школі з української культури «Василь Стус як можливий діалог», присвяченій шістдесятництву, а також познайомитися з біографією такої видатної людини як Василь Стус. Навчання відбувалося у Пущі-

Водиці, протягом 5 днів. Приїхавши туди, нас заселили в чудовий номер. Потім ми почали спілкуватися з підлітками з усієї України. Мене неприємно вразило те, що половина моїх однолітків спілкувалися російською мовою. Впродовж усього навчання я пропагувала те, що ми українці та повинні спілкуватися українською мовою. І вже в останній день нашого навчання кожен говорив рідною мовою.

Кожного дня до нас приходили професори, музиканти, режисери, які безпосередньо пов'язані або ж працюють з цим періодом часу. Найбільше мені сподобалася лекція, яку проводив Дмитро Стус (син Василя Стуса). Він розповідав про написання своїх книг (до приїзду в школу ми повинні були прочитати та проаналізувати одну з них). Також розповідав про почуття та емоції, які

він переживав у ті часи.

Головною метою цієї школи було познайомити підлітків з періодом шістдесятництва та розповісти більше інформації про людей, які жили в цю добу. Після закінчення школи ми повинні були підготувати два міні-проекти. Перший – це покласти вірш Василя Стуса на мелодію (яку потрібно самому придумати). А другий – це зняти короткометражне відео про його життя. Найбільше мені запам'яталось те, що ми після кожної лекції висловлювали свої емоції, вкінці дня розповідали про підсумки, а на ранок писали рефлексії. І все це ми робили під класичну музику.

Також в останній день нашого навчання ми організували шоу-талентів «Стусики-Котусики». Це було неймовірно, адже кожен показував свій талант: танці, співи, акробатичні номери, декламування віршів, гра на музичних інструментах... На завершення школи ми відвідали видавництво «Смолоскип», де нас познайомили з його історією, та подарували нам книги, а також ми відвідали з екскурсією музей шістдесятництва.

Ця школа залишилась у моєму серці назавжди, адже вона подарувала мені нові знайомства, круті та незабутні враження, багато знань та море емоцій. Приїхала я додому з багажем знань та емоцій і купою подарунків.

БОГАЧ Вікторія,

учениця 10 класу ліцею №51 імені Івана Франка м. Львова,

слухачка секції журналістики КЗ ЛОР

«Львівська обласна Мала академія наук учнівської молоді»